

Posudek oponentky

Jiřina Baráková, Epigrafika na Kladensku a Slánsku do r. 1800, 189 s. + obr. přílohy
+CD-ROM

Diplomantka navázala na svou bakalářskou práci, věnovanou epigrafickým památkám v poněkud menším regionu (obhájena na UHK roku 2003). Soupis nápisových památek vymezené oblasti neposkytuje prostor pro metodické inovace a experimenty; vzhledem k tomu, že metodika tohoto typu práce je vypracována (srov. ediční řadu *Corpus inscriptionum Bohemiae*) tak, aby výstupy byly srovnatelné se zahraničními edicemi epigrafických pramenů, nebylo by pokusnictví ani žádoucí. Přínos práce by měl spočívat v co nejpřesnějším zpracování epigrafických památek zvoleného regionu při aplikaci zmíněné metodiky. Jde o téma značně náročné, neboť autorka se musí vyrovnat s velmi různorodým materiálem v té podobě, jak je dochován, a nemá možnost "přenést důraz" na snadněji sledovatelné aspekty, nebo uniknout obratnými formulacemi výkladu nejisté opoře v pramenech. Zdánlivá metodická jasnost a snadnost je vyrovnána vysokými nároky na zpracování dochovaného materiálu.

V jižní části okresu Kladno, který autorka sledovala, našla do roku 1800 celkem 232 památek; pozoruhodné je, že poměrně dost nápisů - celkem 18 - je z doby do roku 1526. Velkou část nápisů tvoří nápisy na zvonech - bohužel i zde, podobně jako v jiných regionech, poničené válečnými rekvizicemi; autorce zde proto často nezbylo než doplnit údaj z literatury. Mohla přitom využít Velcův a Wirthův soupis památek (Slánsko, Kladensko) i příslušný svazek díla A. Podlahy (*Posvátná místa Království českého*), dohledala však i dílčí regionální studie a využila několika archivních fondů. Vlastnímu katalogu nápisů předsunula stručné charakteristiky obcí, v nichž našla epigrafické památky. Základní informace o lokalitě, a především o nositelích nápisu - nejčastěji sakrálních stavbách, by nebyla na škodu, avšak autorčino zpracování je poněkud problematické. Přejímá totiž údaje z literatury včetně formulací - dokonce i zjevných archaismů (presbyter). Podobně vypadá i aparát jednotlivých katalogových záznamů - autorka přejímá údaje z literatury včetně formulací. Také úvod, v němž nastínila svůj badatelský záměr, není stylisticky nejušněnější. Zkratkovité formulace ztrácejí přesnost - např. prohlášení, že epigrafika se jako PVH konstitovala po 2. světové válce. Naopak zdařilejší je

závěr, shrnující zjištěné poznatky o vývoji nápisů v oblasti.

Celá práce po jazykové stránce trpí poměrně velkým počtem interpunkčních chyb.

Práce je přínosná, pokud jde o vlastní zpracování nápisových památek; v

kompilačních částech textu je řada problematických přejímek z literatury; celkově by

textu prospěla pečlivá redakce. Předložená práce nicméně může být základem

obhajoby; navrhuji hodnocení velmi dobře.

pro Pátkovou 22.7.07

Doc.PhDr. Hana Pátková, PhD.